

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Dr. Sulyok Tamás úr
az Alkotmánybíróság elnöke

Iktatószám: XX-AJFO/79/2022.
Hivatkozási szám: IV/188/2022.

és

Dr. Bitskey Botond úr
az Alkotmánybíróság főtitkára
részére

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

**Tárgy: Amicus curiae beadvány a IV/188/2022. számú ügygel összefüggésben
(kapcsolattartás újrászabályozása)**

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főtitkár Úr!

Az Alkotmánybíróság honlapjára felkerült IV/188/2022. számú ügyben az indítványozó (a továbbiakban: Indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 26. § (1) bekezdés alapján kezdeményezett alkotmányjogi panaszában elsődlegesen az Érdi Járásbíróság 16.Pk.50.066/2021/10. számú végzése, és a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pkf.51.995/2021/6. számú végzése, másodlagosan a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnp.) 22/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri az Alkotmánybíróságtól.

Előjáróban kiemelő, hogy az Igazságügyi Minisztérium tiszteletben tartja az Alaptörvényben biztosított bírói függetlenséget és a hatalom megosztásának elvét, ezért az Indítványozó végzések megsemmisítésére irányuló kérelmet érdemben nem vizsgálja, azzal kapcsolatban álláspontot nem kíván előadni. Megjegyzendő továbbá, hogy az amicus curiae beadvány alapját az indítványban foglaltak képezik, az ügy egyéb dokumentumai (pl. végzés stb.) nem állnak az Igazságügyi Minisztérium rendelkezésére.

Az Abtv. 57. § (1b) bekezdésében foglaltak alapján az igazságügyi miniszternek, mint a törvény kezdeményezőjének lehetősége van az ügygel kapcsolatos álláspontjáról az Alkotmánybíróságot tájékoztatni. Tekintettel arra, hogy az indítvány által érintett Bpnp. előkészítése az igazságügyért felelős miniszter első helyi kodifikációs feladat- és hatáskörének részét képezi, ezért az indítvánnyal összefüggő jogi véleményemről az alábbiak szerint tájékoztatom.

I. Az indítvány vizsgált tartalma

Az indítvány alapjául szolgáló ügyben az Indítványozó, mint kapcsolattartásra jogosult édesapa 2021. április 23-25. közötti időszakban gyermekével külföldre kívánt utazni, azonban a kapcsolattartásra kötelezett édesanya nem adta át a gyermek személyes okmányait. Az Indítványozó kapcsolattartás végrehajtása iránt indított eljárást, amelyben kérelmezte, hogy a bíróság kötelezze a gyermeke édesanyját arra, hogy a kapcsolattartás idejére adja át részére a gyermek személyes okmányait. Az Érdi Járásbíróság végzésével az Indítványozó kérelmét elutasította, amelyet a másodfokon eljárt Budapest Környéki Törvényszék végzésével helybenhagyott. A bíróság a Bpnp. 22/A. § (1) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy a kapcsolattartást szabályozó határozatban nem szerepelt a gyermek személyes okmányai átadásának kötelezettsége, ezért az nem lehet a végrehajtás tárgya. Az Indítványozó szerint a sérelmezett jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége abban rejlik, hogy indokolatlan módon elzárja a kapcsolattartási kötelezettségek megszegése esetén a végrehajtás elrendelését.

Mindezek alapján az Indítványozó álláspontja szerint a bírósági határozatok sértik az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XX. cikk (1) bekezdését.

II. Az indítvány befogadhatóságának vizsgálata

Az Alkotmánybíróságnak az eljárás során elsődlegesen azt kell megvizsgálnia, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek. Az indítványra vonatkozó tartalmi követelményeket az Abtv. 52. §-a rögzíti. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint „*[a]z indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.*”.

Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében pedig „*[a]z (1a) bekezdésében foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés (...) miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel (...)*”.

Az Indítványozó kérelmének határozottsága körében megjegyzendő, hogy az Indítványozó a másodlagosan előterjesztett, az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasza vonatkozásában az Abtv. 52. § (1b) bekezdésére – különösen annak e) pontjára tekintettel – nem adott elő indokolást arra vonatkozóan, hogy a Bpnp. támadott rendelkezése miért ellentétes az Alaptörvénynek az Indítványozó által – és fentebb is – hivatkozott rendelkezéseivel.

Az Indítványozó az alkotmányjogi panaszában többek között az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseinek vélt sérelmére is hivatkozott. Mivel az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdései nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jogoknak, ezért azokra alkotmányjogi panasz nem alapítható.

Mindezekre tekintettel, álláspontom szerint az indítvány visszautasításának van helye.

Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság mégis az indítvány érdemi vizsgálata mellett döntene, úgy a támadott jogszabályi rendelkezéssel kapcsolatos jogi véleményemet az alábbiak szerint foglalom össze.

III. A különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Az Alaptörvény a kötelezettek nem nevezi meg, az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban, bár a szükséges védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat, ennek megvalósítása elsősorban a család kötelessége {3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [55]; 3018/2016. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény gyermekek védelmére vonatkozó rendelkezéseit, az alábbiak szerint foglalta össze: a különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra-védelem [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermeknek a gondoskodáshoz [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] és a szülőnek a neveléshez való joga [Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés] részeként alapjogi rangra emelt jogosultság {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ennek indoka, hogy alkotmányjogi értelemben a gyermek és a különélő szülő kapcsolata is a családi élet fogalma alá esik, így védelemben részesül.

Az Alkotmánybíróság a 30/2021. (XII. 1.) AB határozatban elvégezte a szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való jogának alapjogi szempontú elemzését, amely a következőképpen foglalható össze. A családi gondoskodás és védelem szempontjából nemcsak az együtt élő, hanem a különélő szülővel való zavartalan érintkezésnek is alapvető jelentősége van. A szülők életközösségének a megszűnése nem változtat azon, hogy a gyermek egészséges fejlődése szempontjából meghatározó a szülők együttes jelenléte és támogatása, az, hogy a gyermek mindkét szülőjét maga mellett tudhassa, rájuk számíthasson, és mindkettőjüktől megkapja a fejlődéséhez szükséges védelmet és gondoskodást. A nevelés pedig a gyermek életében való közreműködés, amely a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések eldöntésében való részvétel mellett elsősorban a rendszeres és folyamatos kapcsolattartás útján biztosítható. Az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy a kapcsolattartás „a különélő szülő folyamatos jelenlétét jelenti a gyermek életében. A kapcsolattartás közvetlensége, a rendszeres találkozás és a zavartalan személyes kommunikáció kiemelten fontos része a szülő-gyermek kapcsolatnak. Jellemzően ez a legintenzívebb, és ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében {30/2021. (XII. 1.) AB határozat; Indokolás [17]}.

IV. Az indítvánnyal összefüggő szakmai álláspont

IV.1. A különélő szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás szabályozása

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:178–4:185. §-ai tartalmazzák a kapcsolattartás jogának és kötelezettségének alapvető normáit, míg az egyes részletszabályokról pedig a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi

eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) rendelkezik. A Ptk. Családjogi Könyvében kardinális szempont a gyermek érdeke, nemcsak a kapcsolattartás, hanem egyéb, a gyermeket érintő kérdésekben is. A Ptk. Családjogi Könyve a vonatkozó nemzetközi egyezményekkel összhangban alapvető szinten mondja ki, hogy „a családi jogviszonyokban a gyermek érdeke és jogai fokozott védelemben részesülnek” [Ptk. 4:2. § (1) bekezdés].

A kapcsolattartás mind a gyermeki jogok, mind a szülői jogok érvényesülése szempontjából alapvető intézmény. A Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) határozottan megfogalmazza a 9. cikk 3. pontjában, hogy az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy a szülők egyikétől különülő gyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot, közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek legfőbb érdekével ellenkezik. A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése is úgy rendelkezik, hogy a gyermeknek joga, hogy különülő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. A gyermekétől különülő szülő – ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik – jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani [Ptk. 4:178. § (2) bekezdés].

A szülőknek a gyermek nevelése során akkor is együtt kell működniük, ha a szülői felügyeletet közösen gyakorolják és akkor is, ha erre a bíróság csak egyiküket jogosította fel, és tájékoztatni kell egymást a gyermekkel kapcsolatos kérdésekről (Ptk. 4:173–4:177. §). A Ptk. 4:181. §-a szól a kapcsolattartás rendezéséről. E szerint a kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt. Ha házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti per nincs folyamatban, a kapcsolattartásról a szülők megegyezésének hiányában a gyámhatóság dönt. A döntés előtt az érdekeltet és az ítélőképessége birtokában lévő gyermeket meg kell hallgatni. A kapcsolattartásról a bíróság vagy a gyámhatóság a gyermek korának, egészségi állapotának, életkörülményeinek, a szülők személyes körülményeinek és az ítélőképessége birtokában lévő gyermek véleményének figyelembevételével rendelkezik. A Ptk. 4:181. § (3) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban rendelkezni kell a kapcsolattartás gyakoriságáról, időtartamáról, folyamatos vagy időszakos voltáról, arról, hogy felügyelt kapcsolattartásra kerül-e sor, továbbá a gyermek átadásának és visszaadásának helyéről, idejéről és módjáról, a kapcsolattartás elmaradására vonatkozó értesítési kötelezettségről és az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról.

A kapcsolattartás szabályai megszegésének is – annak jellegétől, illetve súlyától függően – következményei lehetnek, amelyeket a Ptk. 4:183–4:184. §-ai megfelelően rendeznek. A Ptk. 4:183. §-a szerint, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett személy a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy szabályait megszegi, az ezzel okozott kárt köteles a másik félnek megtéríteni. A bíróság polgári nemperes eljárásban kérelemre kötelezi a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozó, a kapcsolattartás szabályait megszegő felet a kapcsolattartás akadályozása, szabályainak megszegése folytán keletkezett igazolt költségek viselésére. A gyámhatóság vagy – házassági vagy szülői felügyelet rendezése iránti perben – a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő vagy más kapcsolattartásra jogosult személy kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja (Ptk. 4:184. §). A

korlátozásra, megvonásra, illetve gyámhatósági hatáskörben a kapcsolattartás szüneteltetésének elrendelésére a kapcsolattartás megváltoztatása iránti eljárásban is sor kerülhet, és ennek az ellenkezője is megvalósulhat: a gyermek érdekében ilyen eljárásban feloldható a korlátozás, illetve visszaállítható a kapcsolattartási jog. Ezen utóbbi döntéseknek feltétele, hogy azok a körülmények, amelyekre a korábbi határozatot alapították, megváltoztak vagy már nem állnak fenn.

A hatályos jogi szabályozás alapján a kapcsolattartás akadályozásának büntetőjogi jogkövetkezménye is lehet. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 210. §-a rendelkezik a kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétségéről. Eszerint: aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Nem büntethető az elkövető, ha a kapcsolattartást az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig megfelelően biztosítja, és az elmaradt kapcsolattartási formák pótlását megkezdi.

IV.2. A gyermek külföldre vitele

Arra vonatkozóan, hogy a gyermeket a kapcsolattartásra jogosult szülő külföldre viheti-e a kapcsolattartás ideje alatt, a Ptk. 4:180. § (2) bekezdése tartalmazza az általános szabályozást. E rendelkezés alapján főszabályként a kapcsolattartás kiterjedhet a gyermek meghatározott időtartamú külföldre vitelére is. A gyermeknek az ilyen rövidebb időtartamú (például nyaralási célú) külföldre viteléhez nem szükséges a másik szülő hozzájárulása. E rendelkezésre tekintettel a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban sem kell kifejezetten kimondani, hogy a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermeket a kapcsolattartás ideje alatt külföldre viheti, illetve a kapcsolattartásra jogosult szülő erre vonatkozó nyilatkozattételre sem kötelezhető. Ugyanakkor a bíróság vagy a gyámhatóság határozatában korlátozhatja a különélő szülőnek a gyermek külföldre vitelére vonatkozó jogát, ha a gyermek érdekében ezt szükségesnek tartja.

A szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezését követően is a szülőknek együttdöntési joga áll fenn a gyermek sorsát érintő kérdésekben. A Ptk. 4:175. § (2) bekezdése értelmében a gyermek sorsát érintő lényeges kérdésnek tekintendő – egyebek mellett – a gyermek huzamos időtartamú vagy letelepedés céljából történő külföldi tartózkodási helyének kijelölése. Ennek megfelelően minden esetben szükséges a másik szülő beleegyezése a gyermek huzamos időtartamú – így tanulmányok folytatása, munkavállalás vagy más hasonló célból – vagy letelepedés céljából való külföldre távozásához [Ptk. 4:152 § (5) és (6) bekezdés], kivéve, ha a bíróság a szülő erre vonatkozó jogát határozatában korlátozta vagy megvonta. A Ptk. 4:175. § (3) bekezdése és a Gyer. 24. §-a alapján pedig, ha a fenti kérdés tekintetében a szülők között nem jön létre megegyezés, akkor a gyámhatóság dönt a gyermek huzamos időtartamú vagy letelepedés céljából történő külföldi tartózkodási helyének kijelölése tárgyában.

IV.3. Kapcsolattartás végrehajtása

Ha a kapcsolattartás szabályozásáról van gyámhatósági, vagy bírósági döntés, úgy lehetőség van arra, hogy mind a kapcsolattartásra jogosult, mind a kapcsolattartásra kötelezett szülő kérje a bíróságtól a kapcsolattartásról szóló határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelését. A

Ptk. 4:185. §-a értelmében a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását a bíróság polgári nemperes eljárásban rendeli el. 2020. március 1. napjától ugyanis az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény 169. § b) pontja szerinti módosítás alapján bírósági nemperes eljárásban kezdeményezhető a gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozó határozatok végrehajtása. A Bpnp. 22/A–22/E. §-a rendelkezik a kapcsolattartás végrehajtására irányuló eljárás részletszabályairól.

A Bpnp. – Indítványozó által támadott – 22/A. § (1) bekezdése szerint: *„[a] bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását – végrehajtható okirat kiállítása nélkül – végzéssel rendeli el. E végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.”*

A Bpnp. egyértelműen meghatározza, hogy mi minősül a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének: ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének, a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást, a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza, vagy egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást [Bpnp. 22/B. § (4) bekezdés].

A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet a Bpnp. 22/B. § (3)–(4) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésétől vagy annak a kérelmező tudomására jutásától számított 30 napon belül lehet előterjeszteni. A határidőt az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetén a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi megfelelő időpont lejártától kell számítani.

A bíróság vizsgálja, hogy a kérelmezett fél a határozatban foglaltakat felróható módon megszegte-e. Amennyiben ez megállapítható, a bíróság elrendeli a végrehajtást, egyben önkéntes teljesítésre hívja fel a felet. A Bpnp. 22/D. § (1) bekezdése rögzíti, hogy *„[a] bíróság a végrehajtást elrendelő végzést azzal a felhívással küldi meg a kérelmezőnek, hogy az önkéntes teljesítésre kitűzött határidő eltelte után 30 napon belül, annak teljesítéséről vagy elmaradásáról értesítse a bíróságot”*. Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a bíróság a törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja a mulasztó féllel szemben [Bpnp. 22/D. § (2) bekezdés].

V. A Bpnp. 22/A. § alkotmányosságának kérdése

A Bpnp. indítvány által támadott rendelkezése a gyámhatóság vagy a bíróság által hozott kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, illetve a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak végrehajtását szolgálják, anyagi jogi rendelkezést a kapcsolattartásra nem tartalmaznak. Ahogyan az előző pontban is kifejtésre került, a Ptk. 4:185. §-a értelmében a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását a bíróság polgári

nemperes eljárásban rendeli el. A Bpnp. ennek a speciális végrehajtási eljárásnak a szabályait tartalmazza. Végrehajtani csak azt lehet, amelyről a hivatkozott, Ptk. szerinti kapcsolattartásra vonatkozó határozat szól. A végrehajtási eljárások sajátossága ugyanis, hogy a végrehajtást elrendelni kizárólag arra lehet, amelyet a végrehajtás alapjául szolgáló határozat vagy egyezség tartalmaz. Megjegyzendő ehelyütt, hogy ez természetesen igaz valamennyi jogágba tartozó végrehajtási eljárásra, végrehajtásra kizárólag a végrehajtás alapjául szolgáló döntésben, okiratban szereplők megsértése szolgálhat, abban meg nem jelenített kötelezettségekre végrehajtást alapozni fogalmilag kizárt. A végrehajtási eljárásban nincs lehetőség az alap határozat esetleges hibáinak, hiányosságainak orvoslására, arra csak a kapcsolattartás szabályozása iránti eljárásban kerülhet sor. Abban az esetben, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett nem ért egyet a kapcsolattartásról való döntés tartalmával, akkor az arról való döntést támadhatja meg, illetve a későbbiekben kérheti a kapcsolattartás megváltoztatását. A Ptk. 4:181. § (4) bekezdése alapján, ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, a kapcsolattartás megváltoztatását is a bíróságtól lehet kérni. Ebben az esetben a kapcsolattartás megváltoztatásáról a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény szabályai szerint dönt.

VI. Összegző álláspont

A fentiekben bemutatott indokok alapján az indítvány által támadott Bpnp. hivatkozott rendelkezése álláspontom szerint nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe, a végrehajtási eljárások – jogágtól független – dogmatikája kizárólag a végrehajtás alapjául szolgáló okiratban konkrétan megjelenő kötelezettségek esetén teszik lehetővé a végrehajtási eljárást, az azokban meg nem jelenített kötelezettségek nem szolgálhatnak végrehajtás alapjául. Abban az esetben, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett nem ért egyet a kapcsolattartásról való döntés tartalmával, akkor az arról való döntést támadhatja meg, illetve a későbbiekben kérheti a kapcsolattartás megváltoztatását. A Ptk. 4:181. § (4) bekezdése alapján, ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, a kapcsolattartás megváltoztatását is a bíróságtól lehet kérni. Mindezekre tekintettel – álláspontom szerint – a Bpnp. Indítványozó által hivatkozott rendelkezései és az általa hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között nincs alkotmányjogilag értékelhető kapcsolat.

Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Budapest, 2022. március „ ”

Tisztelettel:

dr. Varga Judit